

XLVI.

Brief van Ch. Boisot aan de regering van Alkmaar. Hij verzoekt die van Alkmaar het werk door hem aangevangen met alle vlijt voort te zetten. (*Archief van Alkmaar.*)

Eersame, veel wijse en zeer discrete Heren, besonder gunstighe, goede vrienden! Ick hebbe u eers. brief zeer wel ontfangen ende denzelven an zijnder F. G. geschickt ende en twijfele niet deselve en zal in alles verzien hebben, dat ghij er contentement of hebben zult. Voort kan ick niet laeten u eers. mit desen te bidden (dewijl het zijnder F. G., niet gelieft en heeft mij daer te laten) dat ghij, naar het begryp des werkx, dat ick aenghevanghen hadde, mit alder vliticheyt datzelve vurdert ende opmaken doet, als ick mij oock tot u eers. gans toevertrouwe, wat ick noch kan ofte mach doen, ick u eers. dienst ofte vriendschap doen, will ick altijts gheerne doen. Wij also.

Eersame, wel wijse ende zeer discrete Heren, besonder goede vrienden! gebiedende, bidde Godt, dat hij genadiglick mit u wil zijn. Datum Vlissinghe den xi^{en} Julij 1573.

Vre bien bon amys et serviteur

Charles de Boisot.

Den eersamen, wel wijsen ende zeer voorzienighen Burgermeesters en regeerders der stede [v]an Alckmaer, mijn [be]sonder goede vrienden.

XLVII.

Brief van Prins Willem van Oranje aan de regering van Alkmaar. De Prins bedankt die van Alkmaar voor de betoonde vlijt in de fortificatie hunner stad en verzoekt hen, wegens het dreigend gevaar, Jacques Cabeliau met zijn vendel knechten intenenen (*Archief van Alkmaar.*)

Die Prince van Orangien, Grave

van Nasfau etc., Heere en Baroen van
Breda, van Diest, etc.

Eersame, vrome, lieve bezunder! Alzoe wij vernomen hebben met wat vlijt ende neersticheyt ghijlieden die fortifficatie der stede van Alckmaer hebt gevordert, en hebben wij nyet willen laeten ulieden daarvan te bedanken ende alzoe diezelve stadt nu naest den vijandt gelegen is, ende dat men nyet en kan geweten, wat de vijandt ter hande nemen zal, daer hij die overhandt over die goede stadt Haerlem behielde, soe hadden wij goet gevonden Jonckere Jacques Cabeliau ter superintendencie derzelve stede van Alckmaer te stellen ende hem te bevelen, van stonden aen, met een vendel in der voorsc. stede van Alckmaer te trecken, 'twelck wij oick ons bedunkens ulieden doen ter tijt gescreven hebben, waer up nochtans wij verstaen ghijlieden eenighe zwaricheyt maeckt, alzoe ulieden dunckt, datter noch gheen dangier (1) is: maer alzoe wij goet vynden bij tijde alle periclen te precaveren, is andermael ons begeren ulieden des nyetemin versouckende bij dezen, dat ghy sonder voorder zwaricheyt te maecken den bovengenoempden Cabeliau met zijn vendel knechten binnen der stede van Alckmaer laet trecken tot verzeckertheyt derzelve ende van ulieden elck in't bezunder. Ende daer wij u wijders eenighe hulpe ofte bijstandt gedoen connen en zal 'tzelve aen ons nyet gebreken.

Eersame, vrome, lieve besunder, Onzen Heer Godt zij met ulieden.

Geschreven tot Leyden, upton xiiij Julij, anno xv^e tzeventich en drye.

Ulieder goede Vriendt

Guille de Nassau.

N. Brunynck.

Den eersamen, wijsen en onsen lieven
besonderen, Burgermeesters ende Re-
geerders der stede van Alckmaer.

(1) Het Fransche woord *danger*, gevaar, even als *periclen*, gevaren, een Latijnsch woord is.